

N:o 13.

Af herr **Eriksson** i Grängesberg, *om årligt understöd åt aflidna
arbeterskan Adina Mattsons minderårige son Oskar Adrian
Mattson.*

Den 3 januari 1908 inträffade en explosion i de ammunitionsfabriken tillhörande torkhusen vid Marieberg, hvarvid, bland andra, ogifta arbeterskan Adina Mattson omkom, efterlämnande en son, Oskar Adrian Mattson, född den 18 december 1905.

I den kungl. statsverkspropositionen å tionde hufvudtiteln föreslås, att riksdagen måtte bevilja nämnda Oskar Adrian Mattson ett årligt understöd af 60 kronor, att utgå tills han fyllt 15 år.

Af propositionen inhämtas i öfrigt, att gossens fader lämnat bidrag till hans underhåll, men att fadern genom olyckshändelse omkommit.

Gossen vårdas nu af sin i fattiga omständigheter lefvande mormoder, hvilken har att försörja utom honom en till följd af sjukdom till arbete oförmögen dotter.

Ledning vid bestämmande af understödsbeloppets storlek har Kungl. Maj:t funnit i lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901. Att bestämma samma ringa ersättningsbelopp, som denna lag ålägger den minst bärkraftiga af landets yrkesidkare, kan i detta fall icke vara lämpligt.

De hemskaste af alla olyckshändelser, som tima inom industrien, torde helt säkert vara de, som till döden döma arbetare inom sprängämnestillverkningen. När så har skett hos enskilda arbetsgifvare, ha de ofta gjort

mera, än hvad lagen kräver, för att hjälpa och lisa. När sålunda vid Grängesbergs dynamitfabrik förliden höst genom explosion dödades några arbetare, beslöt arbetsgifvaren att tillerkänna de efterlevande *dubbelt* större ersättning, än hvad lagen föreskrifver.

Icke kan staten som arbetsgifvare vara sämre än ett enskildt bolag.

I samma proposition å tionde hufvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit ett årligt understöd åt hvardera af aflidne professorn Sven August Lagergrens två söner af 125 kronor, att utgå tills de uppnått 18 års ålder.

I det ena fallet är föreslaget 60 kronor årligen åt ett både fader- och moderlöst barn, tills det fyllt 15 år, i andra fallet 125 kronor årligen tills fyllda 18 år åt två i jämförelsevis goda ekonomiska omständigheter varande gossar, som ha moder i lifvet.

Rättvisan och billigheten i proportionen emellan dessa understöd är jag icke mäktig att fatta. Mig synes, som om gossen Mattson härvidlag vore mest berättigad att erhålla icke blott största årliga understöd utan ock att få åtnjuta understöd till mera mogen ålder.

Jag vill därför föreslå, att understödet åt Oskar Adrian Mattson måtte utgå med 180 kronor årligen tills han uppnått 18 års ålder.

180 kronor om året blir icke mera än 50 öre pr dag, hvilket icke ens nödtorftigt kan räcka till kläder och föda för att icke tala om ersättning för mistad moders kärlek, fostran och omvårdnad, men af hänsyn till möjligheten att få förslaget bifallet vågar jag icke föreslå högre belopp.

På grund af hvad jag sålunda anfört får jag föreslå,

att Riksdagen måtte bevilja Oskar Adrian Mattson ett årligt understöd af 180 kronor, att utgå från Allmänna indragningsstaten från 3 juli 1909 tills han fyllt aderton år.

Stockholm den 22 januari 1909.

Bernh. Eriksson.

I motionen instämma:

N. A:son Berg.

J. Hasselquist.
